

4. ZUŠkoviny

číslo

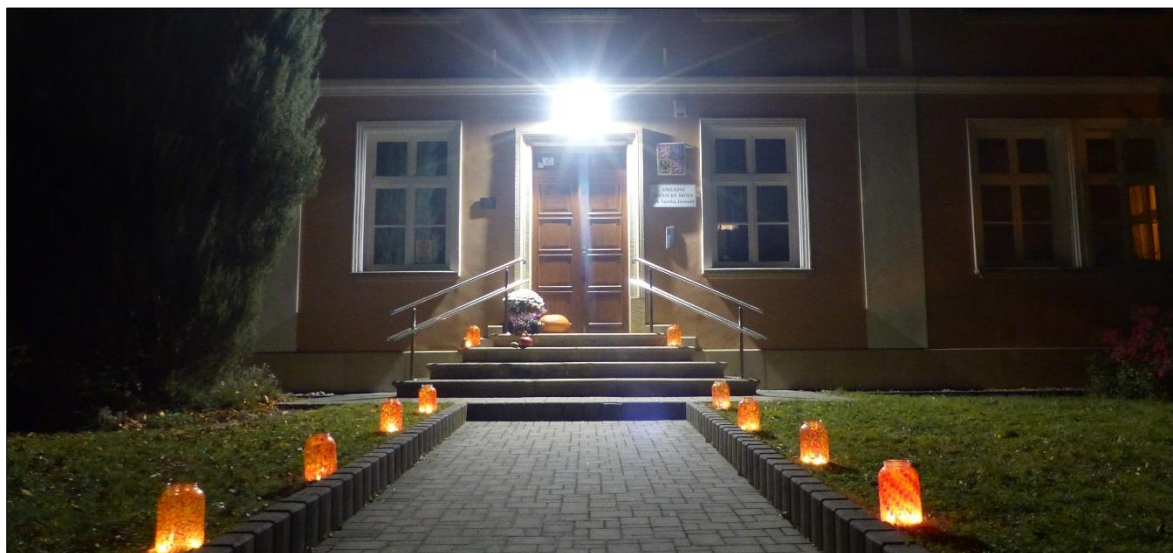
XVI. ročník

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází v prosinci 2021 s adventním voláním: "Cesty křivé urovnejte, údolí vyplňte, hory snižte, obraťte se, mějte srdce čisté..."

Úvodník

Advent. Tmu náhle prostupuje jemná záře prvního plápolajícího plamínku na adventním věnci. Brzy přibude druhý a třetí a... Vánoce jsou tak blízko! A zároveň tak strašně daleko... Pro mnohé z nás je advent dlouhé čekání, které už chceme mít za sebou. Těšíme se, až konečně zasedneme s rodinou k slavnostní večeři a u zářícího stromečku rozbalíme dárky. Jenže tohle adventní čekání tu není jen tak pro nic za nic. Je to drahocenný čas, ve kterém se na Vánoce můžeme řádně připravit. Rychle sehnat dárky, uklidit, vyzdobit domácnost... No ale to přeci není to podstatné. Nejdůležitější, a často opomíjené, přeci je, připravit sám sebe. Ale na co vlastně připravit? Co jsou Vánoce? V křesťanském světě je to oslava narození Ježíše Krista. Oslava toho zázračného okamžiku, kdy Bůh v podobě člověka sestoupil na zem mezi nás. Vánoce ale neslaví jen křesťané. „Co jsou pro tebe Vánoce?“ ptala jsem se lidí celá natěšená, jak se s vámi podělím o milá kouzelná slova. Při odpovědích mi ale bylo trochu smutno. Pár hezkých odpovědí se našlo, ale většinou jsem slyšela věty typu „Zděšení, protože nemám dárky!“ nebo „Když nad tím teď přemýšlím, tak pro mě vlastně nic moc neznamenají.“ a tak podobně. Bylo mi to divné, protože tyto lidi znám a vím, že Vánoce vždycky milovali. Ale když jsem nad tím déle přemýšlela, možná je to tak v pořádku. Vždyť se sotva rozhořela první svíčka. Ještě je čas. Čas na to, se připravit. Ztišit. Zpomalit. Vždyť proto tu advent je. Věřím, že s každým dalším hořícím knotem, bude růst i to světlo uvnitř nás a postupně zažene všechnu tmu i v těch nejvzdálenějších koutech a skulinkách našich životů. Rozzáří nás. Rozzáří naše srdce, naši mysl i naše úsměvy. Těším se! Pá

Z notesu pana ředitele

Měsíc, který s sebou přináší každoročně slavení nejradostnějších svátků v roce je tu. V notesu mám pro něho tradičně vyhrazeno dvakrát tolik místa než u jiných měsíců. Akcí v něm bývá vždy pozeňnaně. Tedy až na minulý rok... V nejlepší víře jsme připravili letošní prosinec plný koncertů a představení, na plakát je pečlivě srovnali pro jejich počet do dvou sloupců. Ale bohužel, opět z toho nebude téměř nic. Od poloviny listopadu jsem začal škrtat vystoupení, která se rušila, nejprve po jednom a v závěru listopadu jsem musel červenou tužkou přeškrtnout všechny zbývající. Bohužel, situace je vážná. Uvidíme, zda některé akce bude možné uskutečnit bez přítomnosti diváků, alespoň s digitálním záznamem nebo přenosem. O to silněji se ve vzpomínání vracím ke krásným koncertům, které jsme ještě stihli uspořádat – k „Úrodičce“, „Úrodě“ a Listopadovému koncertu. Měl jsem možnost být u všech třech a s několika žáky dokonce vystoupit na podiu. Užival jsem si ten jedinečný pocit z uměleckého tvoření a radost násobenou sdílením se všemi v sále nebývale. Jako kdybych tušil, že se veřejného vystupování budeme muset v zušce na nějaký čas vzdát. Důležité ale je, abychom zůstali všichni zdraví a v pořádku, a tak i všichni kolem nás. Čeká nás adventní doba, ve které možná bude tento rok více času pro přípravu na vánoční svátky. Více času na naše blízké, třeba více času na společné domácí muzicírování, tvoření, hraní loutkového divadla, povídání si. Více času na poděkování za vše, co často vnímáme jako samozřejmé. Takové krásné a důležité věci, které často odsouváme pro samé povinnosti na neviditelné místo v našich diářích. Pak už si jen všichni držme palce, aby situace nebyla tak špatná a došlo by na uzavírání škol. Po přání pevného zdraví těla i duše je snad největším přáním „dárek“ v podobě probíhající výuky v budově naší milé školy. Za mě klidně v kombiněze s rukavicemi, hlavně bez webové kamery. Displeje a monitory ať zůstanou jen pro sledování pohádek. Ať se nám naše „notesy“ v roce 2022 plní samými příjemnými akcemi, na které se budeme dlouho dopředu těšit, a ještě dlouho na ně v dobrém vzpomínat.

Buďte zdraví a nepřestávejte se radovat ze všeho dobrého a krásného kolem nás.
To Vám přeje Váš Vlastimil Kovář.

Bylo – Nebylo

Naše „podzimní“ úroda

„Když jsem chodil do školy, učil jsem se litery, jedna, dvě, tři, čtyry, to jsou moje litery...“

Tato říkanka v podání dětí z dramatického oboru začala koncert, který se konal v sále naší ZUŠ v podvečer 10. listopadu. Program koncertu původně obsahoval 14 bodů, z důvodu nemoci však nakonec diváci zhlédli vystoupení 8. Celým podvečer provázela děvčata Pavlína Tichá a Michaela Zelená. Po dramatizaci „Ve staré škole“ se jako druhá v pořadí na pódiu objevila Šárka Němcová, která na flétnu zahrála skladbu Andante

od W. A. Mozarta. Po ní nastoupila Adriana Pecháčková se skladbou Polnisch od Ludwiga Mendelssohna, kterou zahrála na housle. Chvilí poté koncertní sál rozezněly tóny houslí Kláry Holečkové, která si zvolila Hisaishiovu skladbu Always With Me. Housle vystřídal klarinet, na který zahrála Kateřina Diheneščíková skladbu J. E. A.

Koželuha s názvem Koncert pro klarinet Es dur, III. věta. Klavírní skladbu Jaroslava Ježka Tmavomodrý svět si pro své vystoupení vybral Matyáš Fejt. Magdalena Kazmirowská všechny posluchače uchvátíla houslovou skladbou Oscara Riedinga s příznačným názvem Concertino a moll v maďarském stylu. Závěr koncertu patřil Pavlíně Tiché spolu s panem ředitelem ZUŠ, Vlastimilem Kovářem, kteří se s posluchači rozloučili Hurníkovou klavírní skladbou pro čtyři ruce Blues Reggae.

Moc se těším na další podobné vystoupení, které se uskuteční v naší zušce.

-ALV-

Komorní meotarový večer v Chocni

V neděli 14. listopadu jsme si zahráli se souborem Convivium v Chocni, kam nás pozvala naše kamarádka, loutkářka Hanka Voříšková, která na místní ZUŠce vyučuje ve výtvarném oboru. Choceňská ZUŠka se nachází v krásné budově bývalého zámku, je prostorná, útulná a přátelská. Hráli jsme zde naše meotarové představení „Paštika“, inspirované krátkou povídkou Karla Čapka. Ale to nebylo z večerního programu všechno. Hned po nás zahrál náš další starý známý Tomáš Hájek z Poniklé své představení „Andreé“, které vypráví o badateli a vědci odhodlaném dobýt severní pól. Diváků, díky situaci, dorazilo poskrovnu, ale na atmosféře celého večera to nic neubralo. Návštěvníci odcházeli spokojeni a herci, po sbalení všech rekvizit a potřeb, také. Navíc jsme se opět mohli potkat s našimi divadelními známými, což bylo příjemné, a doufáme, že se co nejdříve potkáme znovu.

Listopadové hraní na svitavském festivalu MAC

I další listopadový víkend se pro Convivium nesl ve znamení divadla. 27. listopadu jsme byli pozváni na svitavský festival organizovaný mladými divadelníky MAC (Malý abonentní cyklus). Vše se odehrávalo v místním divadle Trám a klubu Tyjátr. Na diváky zde čekaly hned tři body programu – naše představení „Hra o duši“, pražská kapela Merenda, a další naše představení „Paštika“, po kterém si několik diváků dokonce přišlo pohrát s loutkami a meotarem, a tak nejspíše odcházeli spokojeni. I my jsme byli rádi, že můžeme hrát pro živé diváky, a věříme, že to zdaleka nebylo naposledy. První prosincový pátek nás čeká festival Tygří výběr ve VILE na Štvanici v Praze, kde budeme hrát „Erbena 1862“, tedy doufáme, že budeme!

Terka

Čtenář na jevišti 2021

Soubor Možná už jo se v trochu jiném složení potřetí hlásí do projektu Čtenář na jevišti. Letos jsme samé holky, pro scénické čtení jsme se rozhodly zpracovat dva příběhy ze dvou knih Marty Drijverové. První příběh vypráví o líném chlapečkovi, který nerad chodil. Druhý příběh pojednává o holčičce, která ráda nechávala lidi bloudit. V obou příbězích jsou také kouzla, která děti napravit a naučí je, že zlobit se nevyplácí. Na natočení dokumentárního videa ze zkoušek jsme neměly moc času. Mohly za to nemoc, velké potíže se státními svátky a podzimními prázdninami, které snad schválně vycházely vždy na dny našich zkoušek. Jelikož se video mělo do Prahy poslat nejpozději do 19. listopadu, musely jsme se sejít ve státní svátek a v Divadle NaČerno vše natočit. I nad tímto termínem visela hrozba karantény jedné z členek souboru... ale dopadlo to a my jsme celý den pak pilně pracovaly, užily si hodně legrace a video, které jsme natočily, jsme po větším stříhu poslaly do Prahy. Teď už jen čekáme, tak nám držte palce!

VeŠ

Poslední Podzimní koncert

Když to situace umožňuje, není o koncerty v naší ZUŠ nouze. Ještě 24. listopadu jsme si stihli užít listopadový Podzimní koncert. Proběhl sice v komorním složení diváků i vystupujících, ale milá rodinná atmosféra byla k nezaplacení! Užili jsme si ji plnými doušky a snad s ní vydržíme až do dalšího hudebního setkání. Děkujeme, doufáme a těšíme se.

Pá

Soubor Popcorn se měl účastnit rozsvícení vánočního stromu v Jaroměři (28. 11.) a jeho členové se měli převléknout za adventní postavy a podle tradice vystrašit či rozesmát návštěvníky i na Vánočním jarmarku v Josefově (11. 12.). Kvůli aktuální situaci s koronavirem a nařízením tam nebudeme ani my ani vy. Mrzí nás to, a o to víc se budeme těšit na příští rok!

Viki

Těšení na Vánoce, ukázky štědrovečerní večeře, jmelí, čerti, andělé a suchá stébla travin ve výtvarce

Čertíci (kresba a keramika)

Betlémek (Emma Havránková)

Je to krásný a tajemný čas. Venku brzy tma, všude hvězdičky světýlek a vzduch je plný radostného očekávání. Jaké budou ty letošní? Budou v bílém? Anebo v odstínech šedé a hnědé žilhané zelenou? Všichni se už těší, vyčkávají a vzpomínají na ty loňské. Andělé a čertíci, kteří přicházejí v prosinci jako první, se nám vyrojili v kresbách a na keramických svícních a figurkách. Venkovní povlávající krása přírody, která už ztratila jásavé barvy podzimu, předvádí jemné a křehké pavučinky okrasných a divokých travin v pro někoho možná „bezbarvých“ tónech. Ale i ty k zimě patří a divili byste se, kolik se jich dá namíchat. Zkuste si nanést z temperové tuby černou a bílou, doplňte třeba žlutou a nechte se unášet vlastní fantazií... A pak rychle do tepla a ke štědrovečernímu stolu. To, co nám maminky nebo babičky připraví, vždycky stojí za to. Řízek z kapříka, bramborový salát, klobásy nebo krevety? Naši nejmladší výtvarníci si naložili talíře vrchovatě.

RU

Štědrovečerní večeře (František Černý)

Štědrovečerní večeře (Marie Černá)

Představujeme...poslední dárek naší ZUŠce

Před osmdesáti lety byl v Jaroměři založen Újezdni hudební ústav-hudební škola, ze které se později po dvouleté přestávce v letech 1947-49 stala v roce 1961 Lidová škola umění a v roce 1990 Základní umělecká škola. Během loňského školního roku jsme měli připraveno plno dárků v podobě koncertů, divadelních představení, velkého Galavečera a setkávání se s příznivci naší ZUŠ. Mínilo jsme a koronavirus měnil. Z plánů se nemohlo uskutečnit skoro nic, ale nezoufáme. Naše škola dostala totiž dárek největší a trvalý! I přes nepřízeň distančního připojení, přes starosti, kdo z rodiny bude zrovna v danou chvíli u počítače a přes úplnou absenci osobního sekávání...jste

všichni zůstali naši ZUŠce věrní a toho si velmi ceníme a děkujeme vám! Letošním posledním dárkem je nová pamětní tiskovina, chcete-li foto-skládanka, autory jsou Vlastimil Kovář a Kateřina Šichanová. Domů vám ji přinesou vaše děti, užijte si ji a třeba uložte do rodinných archivů. Další kousky jsou k vyzvednutí v kanceláři školy. Naši ZUŠce přejeme dalších nejméně osmdesát a ať to v ní pořád žije! Jé

Zelené Vánoce

Právě vánoční čas dává již tradičně příležitost k tomu, aby si každý mohl v klidu vychutnávat domácí pohodu v rodinném

kruhu, setkat se s přáteli nebo se jen těšit z lahodných vůní, linoucích se z kuchyně a relaxovat. Proč si však letošní Vánoce a s nimi spojené každoroční tradice a rituály nezpestřit něčím, co je navíc užitečné a správné? Obaly, mašle, tašky a pytlíky jsou každoroční součástí Vánoc. Teď, když už máte dárky vybrané, jak je zabalíte? Časy třpytivých, nerecyklovatelných papírů a lepenky jsou snad už dlouho „pasé“.

Mám pro vás tři nápady, jak snížit vaši produkci odpadu a připravit si ekologičtější Vánoce!

Noviny – tím nejjednodušším způsobem, jak zabalit dárky, je jednoduché znovupoužití starých novin. Ideální, pokud máte doma nějakého čtenáře, který si tištěné noviny kupuje raději a neče zprávy na internetu.

Recyklovaný a recyklovatelný balicí papír – pokud vás pohled na novinové titulky pod stromečkem neláká, zkuste raději recyklovaný a recyklovatelný balicí papír. Izolepě se můžete vyhnout použitím přírodního provázku.

Látkové dárkové pytlíky – nejlepší „zero waste“ varianta? Látkové dárkové pytlíky! Zabalte do nich dárky letos, příští rok, i ten další. Pokud je chcete využít opravdu naplno, během roku je můžete použít k uskladnění kosmetiky, dětských hraček či kancelářských potřeb!

Stromeček je základ

Krásně se třpytí, ověšený světýlky, hvězdičkami, kouličkami či sladkostmi přitahuje zářící oči dětí i dospělých. Jenže s vánoční atmosférou odchází z našich obývacích pokojů i vánoční stromeček, ve Švédsku ho dle tradice dokonce vyhazují oknem. Užijte si tak jen pár chvilek slávy a tím jeho role končí. Nebo snad ne? Pokud máte stromek v květináči, žije dál. Pokud jste si vybrali stromeček, který byl vypěstován v ekologickém režimu, bez pesticidů a jiných postřiků, můžete ho využít a dát mu tak, alespoň částečně, druhý smysl. Co třeba „upcycling“, což je

další využití třeba v rukou šikovného kutila, který z něho dokáže vyrobit drobné užitečné předměty anebo ho nabídnout ke zkrmení v ZOO nebo v lese. Hlavní ale pořád zůstává třídění vašeho odpadu po celý rok! Ať se vám to daří! Fir

<https://www.samosebou.cz/2018/12/10/jak-nalozit-s-vanocnimi-stromky-po-vanocich/>

Přišel jsem...Miloš Dvořáček

Vzpomeň si, kdy jsi poprvé přišel do LŠU (=lidová škola umění)? To bylo v Jaroměři v roce 1966, tehdy mi kamarádi nechtěli ukázat akordy, bylo mi to líto, tak jsem se je naučil sám. A do „lidovky“ jsem přišel za profesorem Holubcem, učitelem hudby, tělocviku a latiny, učil i na gymplu a vedl taneční orchestr. Mně bylo patnáct, měl jsem na sobě montérky od suříku (=barva), učil jsem se stavebním zámečnickem, byla to hrůza, pořád jsem natíral nějaké ploty a chtěl hrát dobře a víc na kytaru...Tak jsem za ním šel, Gibsonku v plátěném futrálu...že bych se chtěl učit hrát...tak ukaž, co umíš...akordy a teď mi je říkal a já je hrál v několika obrazech a on nevěřil...no a dopadlo to: „Jseš starší ale já tě beru, ve čtvrtek máme v Jaroměři (Malý sál divadla) zkoušku orchestru, přijdeš. A ten rok jsem s tanečním

orchestrem hrál Glenna Milera a Cizince na pobřeží...A za dva roky jsem absolvoval oba dva stupně Hry na kytaru. Nikdy tady nikdo takový nebyl, prostě praktický muzikant. **A pak?** Pak jsem udělal přijímačky na strojárnu (*střední škola*) do Náchoda a taky mě vzali do Jaroměře na gympl, tak jsem tam nastoupil, ...jenže pak kamarád utekl do Austrálie a my jsem s bráchou přemýšleli, jak to udělat taky, byly potřeba peníze, tak jsem nastoupil do Karosy jako svářeč, to mě bylo takových 19 let, jenže jsem se v Náchodě zamiloval a Austrálii zrušil a musel na vojnu, to byla další tragédie, nesnášel jsem to. Po vojně jsem v Jaroměři na náměstí prodával knihy a pak šel do Karosy k soustruhu. Hráli jsme s klukama různě po Jaroměři bigbít a nějaký Zdeněk Berger za sebe hledal někoho, kdo by učil v Pečkách u Poděbrad a v Poděbradech, byly to kurzy pod kulturním střediskem. Tak jsem se stal lektorem hry na kytaru. Pak mě oslovili Kantoři (v roce 1974), hrál jsem s nimi, a přitom v Brně studoval na konzervatoři. Mívali jsme až 54 koncertů za měsíc.

V roce 1989 jsme skončili a já pak 5 let hrál s Pavlem Dobešem a potom 23 let s Wabim Daňkem.

Chtěl jsi někdy s kytarou skončit? Jo, když jsem si na dvanáctistrunnou kytaru namotal struny obráceně! **Myslela jsem třeba pověstnou krizi...**Neee! Já bych nemohl dělat u soustruhu! To máš prostě v sobě, v genech...to je to obdělávané poličko, kytara, ty děti...to prostě musíš, zahradničíš s dětma...To zahradničení je v rodě Dvořáčků, jak šli od Žďárek, přes Pavlišov, Domkov, pak Lhota pod Hoříčkami, Skalice, Jaroměř až Praha...no a Hradec. **Co když některý žák už nechce třeba cvičit a hrát?** To je stejné jako když ti nechce růst kytička...přemýšlíš, co jí udělá dobře, jak zalívat jinak. Tak se snažím najít, co by je bavilo víc, i když to nebudou chvíli noty, přemýšlím...ona je to škoda přestat. Já to mám to od té doby, jak mi ti kluci nechtěli ukazovat, jak se co hraje. Tak jsem si řekl, až to budu jednou umět, budu to všechny učit, aby nezažili tu lítost, kterou mi kamarádi dopřáli, a všem to budu ukazovat. **A my všichni ti děkujeme za krásné posláni a pevné zdraví a neutuchající energii ti přejeme!**

„Jak se stalo, že u nás v ZUŠce učíš hru na kytaru?“

To mně jednou zavolala jedna moje kamarádka, že potřebuji do ZUŠky v Jaroměři učitele a já se snažil shánět a telefonovat...Potom mi začalo docházet, že se všechno odehrává v kruhu, že jsem na téhle škole začínal, potom jsem sjel půl světa, točil v televizi, v rádiu a nahrával desky...a co kdybych se vrátil...na jeden den v týdnu, po dohodě to byly dny dva. Kde jsem začínal, tam jsem se vrátil. To, co mně dal tenkrát profesor Holubec, bych chtěl předat...kruh se uzavírá...“

(ZUŠkoviny č. 5/II. ročník /2008)

...viděli jsme...

...jmeli na obrázcích Jaroslava Horkého a Violy Kovářové z výtvarného oboru...

Jmeli hrálo důležitou roli v náboženské tradici u mnoha evropských národů. V předkřesťanském období lidé věřili, že ztělesňuje živoucího ducha a bylo symbolem života i ochranným talismanem. Podle jedné z nejznámějších štedrovečerních zvyklostí rostlina zajistí do domu štěstí a požehnání, pokud hlava rodiny za prvního kuropení zavěsí nad štedrovečerní stůl snítka zelených, stříbrných nebo pozlacených větvíček. Každému stolovníkovi pak splní přání, pokud jej zašeptá do ohně první zapálené svíčky na vánočním stromečku. Magický účinek rostliny se umocňuje, je-li snítka darována, nikoli zakoupena. Štěstí je také ovlivněno množstvím bobulek, čím víc jich snítka

obsahuje, tím většího se obdarované osobě dostane. Ve středověku přinesli angličtí žoldnéři do Německa a Švýcarska zvyk, podle kterého může muž políbit každou dívku, kterou zastihne pod zavěšeným jmelím.

Wikipedie

...zvítězili jsme!

„Hra o duši“ na Přeletu nad loutkářským hnízdem v Praze

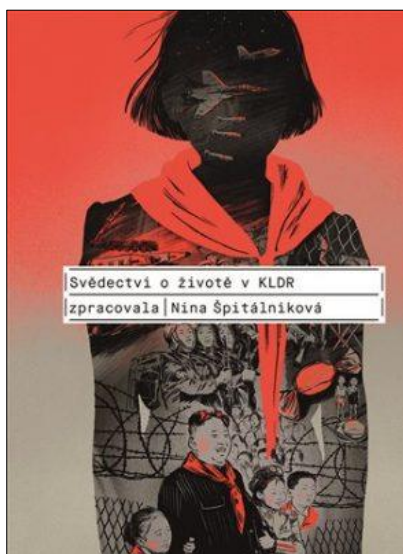
Po účinkování v národních kolech přehlídek Mladá scéna, Loutkářská Chrudim a Jiráskův Hronov byl soubor Convivium ve složení **Jan Kosejk**, **Karolína Novotná** a **Tereza Prokešová** pozván s inscenací „Hra o duši“ na začátku listopadu do divadla Minor v Praze. Přelet nad loutkářským hnízdem je vrcholnou oborovou přehlídkou loutkového divadla, profesionálního, nezávislého a amatérského a každoročně přináší nejlepší a nejinspirativnější inscenace za uplynulou divadelní sezónu. Právě proto si vždy pozvání našich inscenací do takové společnosti velmi vážíme. V minulosti se na Přeletu hrálo „Osudové kolo“, „Tygr Thomase Tracyho“, „Kázání děvčátkům a slečnám“, „O šmolíčkoví“ a v loňském roce „Erben 1862“, který byl streamován z Divadla NaČerno. „Hra o duši“ je inspirována motivem z pohádky bratří Grimmů „Bezruká dívka“ a povedlo se ji připravit v rámci loňské distanční výuky a nazkoušet od května do června, kdy měla komorní premiéru v Hradci Králové na Audimaforu a během přehlídek se stále dokončovala a ladila. Za čas, energii a nasazení souboru děkují! Jé

Horká zpráva právě dorazila od organizátorů Čtenáře na jevišti! **Soubor Možná už jo** a jeho scénické čtení vybrala odborná porota do finále projektu! Pět vybraných souborů z celé republiky své inscenace ale nepředvede v prosinci ve Švandově divadle, jak bylo plánováno ale finále je opět odloženo na červen a proběhne v rámci mezinárodního knižního veletrhu a literárního festivalu Svět knihy Praha 2022. Doufáme a těšíme se! Jé

Blýskání na časy

„Blýskání na časy, je jev. Světlo se totiž šíří do větší vzdálenosti rychleji nežli zvuk, zejména v noci. Blýskání na časy je tedy bouřka, která je od pozorovatele natolik daleko, že není slyšet hrom. Přírodním úkazům se připisují vlastnosti, a tady jde o znak změny. V případě dlouhého sucha je to naděje pozitivní a podložená. Jde o signál příchodu bouřkové fronty a tím i tolik potřebného deště pro zemědělce, kterými naši předkové byli. Je-li bouřka za horizontem, nejsou vidět ani ty bouřkové mraky, pouze světelné odlesky.“ ...tolik encyklopedie.

Naše blýskání můžeme doplnit přívlastkem - na lepší časy. Tedy se těšme! A o co jde? O jev jednoduchý, všeobecně nám všem chybějící, o „obyčejné“ čtení knih! Když připustíme, že vesměs čteme (rozuměj knihy) čím dál méně, jde o jev přímo katastrofální. V naší rubrice vám přinášíme tipy na knihy, které by vám mohly stát za to...si je půjčit nebo koupit. Doufáme, že se zablyskne, protože nikdy není pozdě začít číst a hlavně, vnitřní obrazy, které u vás četba vyvolá, nic jiného nenahradí. A proč nezačít číst zrovna, když venku prší nebo podzimmě přituhuje? Zablysknutí by vám pak mohlo přinést kýženou změnu. Naši předkové si knih vážili jako pokladu, kterému se jen tak nic nevyrovná a pokud je pravda, že si po generace nějakou zkušenost v sobě uchováváme, stačí si jen „vzpomenout“. K doporučení patří i hrnek třeba bylinkového čaje, deka, lampička... zavrtejte se a čtěte...

Svědectví o životě v KLDŘ
zpracovala | Nina Špitálníková

Starším čtenářům bych chtěla doporučit knihu „Svědectví o životě v KLDŘ“, ve které koreanistka Nina Špitálníková přináší sedm rozhovorů s lidmi, kterým se podařilo ze Severní Koreje utéct. Přestože se o dění v této zemi zajímá hodně lidí a světová media, množství informací, které máme je velmi skromné a cenzurované. Lidé, se kterými autorka rozhovory pořídila, jsou různého věku, pohlaví, společenského postavení a mají i různé názory na tuhý režim panující v KLDŘ. Myslím si, že čtenář bude na tuto knihu myslet ještě dlouho po přečtení, protože se jedná o velmi emotivní výpovědi a mnohdy až zůstává rozum stát nad tím, v jakých podmínkách zdejší obyvatelé žijí.

Knih získala ocenění Magnesia Litera 2021 v kategorii Publicistika. Mš

Nina Špitálníková: „Jsem ráda, že má kniha oslovuje i nejmladší generaci.“ V KLDŘ dostávala tři jídla denně. „To sice nebylo nic moc, ale na severokorejské poměry je to velmi dobré. Tři přiděly denně má nejvyšší třída, politbyro. Občan řeší hlad, má jednu misku rýže na den, k tomu nějakou zeleninu. Maso je rarita.

Hodně ve mně rezonoval příběh, když mi jedna paní vyprávěla barvitě a podrobně, jak našla na zemi bombón. A že si ho schovala, vždycky si lízla a že byla strašně šťastná. Na hotelu jsem se rozbrečela – při rozhovorech jsem vždycky drsná, ale pak jsem zase hrozná plačka – že pro někoho je největší životní štěstí najít bombón.“

(z rozhovoru pro Český Rozhlas Plus)

Do šatny

Co předpovídá pouštění lodiček

S Vánocemi je spjata mnoho zvyků a tradic, mezi něž se řadí i pouštění lodiček ze skořápek vlašských ořechů. Podle tradice plavba lodičky se zapálenými svíčkami dokáže předpovědět naši budoucnost či odpovědět na věc, kterou chceme znát. Musí se ale dodržet několik pravidel. V první řadě je zapotřebí, aby si každý, kdo chce předpovědět budoucnost, vyrobil lodičku sám a sám ji i položil na vodní hladinu.

Štědrý večer naši předci považovali za nejmagičtější večer v roce. Věřili, že působení přírodních živlů je mnohem silnější než jindy. Hlavní roli ve vánočním věštění přitom hrála voda, díky své očistné a léčebné moci.

Ořech byl zase v lidové kultuře chápán jako symbol síly, bohatství a úspěchu. Svíčka symbolizuje obět, dává své světlo jiným a sama se přitom spaluje.

Jak připravit lodičku: Naplňte ideálně skleněnou mísu vodou cca 5 cm pod okraj. Rozpulte vlašský ořech a odstraňte jádro. Připravte si svíčku cca 3,5 cm dlouhou (ne delší, jinak se skořápka převáží), přistříhnete knot a do prázdné půlky skořápky nakapejte vosk ze svíčky a svíčku do něj připevněte. V okamžiku, kdy svíčku v lodičce zapálíte, spusťte ji na vodu do připravené mísy. Lodičky nechte plout a sledujte, jak se budou chovat.

Jak si vyložit chování lodičky, **když ...zůstane u břehu** - v příštím roce vás nečekají žádné změny, zůstanete doma... **dopluje daleko** - vydáte se na cesty, vaše plány by se měly vydařit... **se při plavbě dotýká jiné lodičky** - čeká vás láska a dobré mezilidské vztahy, čím déle lodičky plují vedle sebe, tím bude vztah pevnější... **utvoří kruh s ostatními** - můžete se těšit na bezproblémové soužití, vzájemnou úctu, přátelství a toleranci... **se ocitne uprostřed ostatních lodiček** - potřebujete ochranu a pomoc... **se točí v kruhu** - jste nerozhodní, budete přešlapovat na místě... **vydrží nejdéle na vodě, nebo svíčka dlouho svítí** - čeká vás dlouhý a šťastný život... **se okamžitě potopí** - veškerá snaha zlepšit svou situaci bude marná... **je jedna mimo rodinný kruh** - její tvůrce v nadcházejícím roce rodinu opustí... **sama dopluje k druhému břehu** - úspěšně a bez pomoci získáte to, po čem toužíte... **vaše lodička potopí jinou lodičku** - chcete své plány uskutečnit za každou cenu... **nabere vodu, ale přesto dorazí k druhému břehu** - svůj záměr uskutečníte s velkými potížemi... **zhasne svíčka v okamžiku, kdy vyslovujete svou otázku** - jste neupřímní k sobě i k ostatním... **zhasne svíčka v plující lodičce, která se sice nepotopí, ale zůstane v přístavu** - je vám ve skutečnosti záležitost, na kterou jste se ptali, lhostejná. *Novinky.cz*

Světýlka (Lenka Nýčová)

Mamí, mamí, stromeček hoří!

Říká se svítí, ne hoří.

Chlapeček po chvíli:

Mamí, mamí, záclony už také svítí!

Už druhé Vánoce se mi podařilo udělat dceři ohromnou radost!

A čím?

Vloni jsem jí koupil klavír a letos ho prodal.

K Vánocům bych chtěl matraci z paměťové pěny.

Proč?

Budu ji brát do školy, aby si všechno za mě pamatovala.

Ten krásný pocit, když všechno, co jste měli dělat celý

měsíc zvládnete za jeden den... Ano, snědl jsem

dněs celý adventní kalendář!

Děti, Vánoce jsou za dveřmi! Tak jim utíkej otevřít!

Krásné, klidné, požehnané a spokojené Vánoce a hlavně pevný a zdravý první krok v novém roce 2022 vám a vašim blízkým přeje redakce.

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142, 551 01, Jaroměř, tel. 491 812 356

e-mail: info@zus-jaromer.cz, www.zus-jaromer.cz

4. číslo vychází v prosinci 2021 s adventním voláním:

„Cesty křivé urovnejte, údolí vyplňte, hory snižte, obraťte se, mějte srdce čisté...“

redakční rada: Pá (Pavla Tichá), Mš (Michaela Zelená), RU (Radka Ulichová), Viki (Viktorie Ulrychová)

VeŠ (Veronika Štursová), Terka (Tereza Prokešová), Fir (Filip Rezek), -ALV- (Anna Leopolda Vejvodová)

VK (Vlastimil Kovář), foto: archiv ZUŠ, šéfredaktor: Jé (Jarka Holasová)

